Malayalam
Anitharasadharanam
(Study)
Editor: Dr. Ashok D'cruz
Copyright: Editor
Layout: Sheeja M
Cover Design: Lijeesh M.

First Published: March 2023
ISBN: 978-93-93969-94-1
₹440

Pusthakalokam
SRA, A - 51, Ward 38
Kallai, Kozhikode - 673 003
Phone: +918848663483, +919496105082

Printed, Published by:

Pavanatma Publishers Pvt. Ltd.
Parayanchery, Kuthiravattam (P.O.)
Kozhikode - 673 016
Ph: +91 9746077500, +91 9746440800
E-mail: atmabooks@gmail.com
www.atmabooks.com

അനിതരസാധാരണം
എഡിറ്റർ
ഡോ. അശോക് ഡിക്രൂസ്.

ഉള്ളടക്കം

ഭാഗം - 1

ഭാഷയും സമൂഹവും

മലയാള-പ്രാകൃത ബന്ധം — 15
ഡോ. എം. ശ്രീനാഥൻ

ഭാഷാകൗടലീയം: ജാതിയിൽ ഉടൽപൂണ്ട ദേശം — 53
ഡോ. കെ. വി. ശശി

കേരളത്തിന്റെ വികസന പ്രതിസന്ധി: ഒരു സ്ത്രീപക്ഷ വായന — 94
ഡോ. മല്ലിക എം. ജി.

മാനവവികസനറിപ്പോർട്ടുകളുടെ പ്രമേയപരമായ വിശകലനം — 110
ഡോ. ശ്രീജ വി.

ഭാഗം - 2

സംസ്കാരവും കലയും

കാർഷിക ഫോക്‌ലോറുകളിലെ ഉർവരതാശയങ്ങൾ — 135
ഡോ. കെ. എം. ഭരതൻ

തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സാംസ്കാരികപൈതൃകം മുടവോട്ടുമല്ലൻ കഥയിൽ — 149
ഡോ. ജി. സജിന

കാലത്തിന്റെ തയ്യൽക്കാരൻ: പി.യുടെ കലാകാരൻ എന്ന കവിതയെ മുൻനിർത്തി ചില കലാചിന്തകൾ — 160
ഡോ. സി. ഗണേഷ്

മലയാളസിനിമയുടെ കടലിടങ്ങൾ: 'ചെമ്മീൻ' മുതൽ 'പുതിയ തീരങ്ങൾ' വരെയും 'സീസൺ' മുതൽ 'മാലിക്' വരെയും — 167
ഡോ. ശ്രീദേവി പി. അരവിന്ദ്

തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സംസ്കാരപൈതൃകം മുവോട്ടുമല്ലൻ കഥയിൽ

ഡോ. ജി. സജിന

ഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസ്ഥാനരൂപീകരണം നടന്നപ്പോൾ രണ്ട് സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടുപോയ പ്രദേശങ്ങളാണ് ഇന്നത്തെ തിരുവനന്തപുരം, കന്യാകുമാരി ജില്ലകൾ. എങ്കിലും പഴയ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന പ്രദേശത്തെ ഭാഷയിലും സംസ്കാരത്തിലും പൈതൃകത്തിലും സമാനതയും പ്രകടമായി കാണാവുന്നതാണ്. സമകാലത്തുപോലും ഇവിടുത്തെ ഭാഷയിലും സംസ്കാരത്തിലും തമിഴ്-മലയാളത്തിന്റെ കലർപ്പ് പ്രകടമായി കാണാം. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സ്വത്വം പ്രകടമാക്കുന്ന വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടുകൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോര്, നീലികഥ, പുതുവാതപ്പാട്ട്, മുവോട്ടുമല്ലൻ കഥ എന്നിവ അവയിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. മുവോട്ടുമല്ലൻ കഥ ഒരു പ്രതികാരത്തിന്റെ കഥയാണെങ്കിലും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി വർത്തിക്കുന്നത് കാർഷികവൃത്തി ചെയ്ത് കാലം കഴിക്കുന്നതിനുണ്ടായ തടസ്സമാണ്. മുവോട്ടുമല്ലൻ കഥയിൽ പ്രകടമാകുന്ന തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സംസ്കാര പൈതൃകത്തെ കണ്ടെത്തുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

തലമുറകളിൽനിന്ന് നമുക്ക് പകർന്നു കിട്ടുന്ന എന്തിനെയും വിശാലാർത്ഥത്തിൽ പൈതൃകം എന്നു വിവക്ഷിക്കാമെങ്കിലും സംസ്കാരപൈതൃകമെന്നത് ഒരു സമൂഹവും ജനതയും തമ്മിലുള്ള ഇണക്കമാണ്. അത് സംസ്കാരവും മൂല്യവും പാരമ്പര്യവുമായി കണ്ണിചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂത-വർത്തമാന കാലങ്ങളെ മാത്രമല്ല ഭാവിയെക്കൂടി ഇണക്കിച്ചേർക്കുന്ന ഒരു ശൃംഖലാ

ബന്ധത്തിനുള്ളിലാണ് അതിന്റെ [illegible]. തൊട്ടറിയാവുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ (സ്പർശ്യം, സ്പർശേതരം) വസ്തുക്കളും വസ്തുതകളും മൂല്യങ്ങളും അതിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഭൂപ്രകൃതി, ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ, കെട്ടിടങ്ങൾ, കരകൗശലങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ തൊട്ടറിയാൻ കഴിയുന്നതും നമ്മുടെ വാമൊഴിവഴക്കങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, കരകൗശലങ്ങൾ, നൈപുണികൾ ഇവയെല്ലാം തൊട്ടറിയാൻ കഴിയാത്തതുമായയ പൈതൃകങ്ങളിൽപെടും.

കേരള സംസ്ഥാന രൂപീകരണത്തിനുമുമ്പ് തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രചുരപ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നതും ഇന്നും നിലനിന്നു പോരുന്നതുമായ ഒരു കലാരൂപമാണ് വില്ലടിച്ചാൻപാട്ട് അഥവാ വിൽപ്പാട്ട്. ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉത്സവം സംബന്ധിച്ച് നടത്താറുള്ള ഒരു ആഘോഷം എന്നും വലിയ വില്ല് ഉണ്ടാക്കി അതിൽ ഞാൺ കൊണ്ടുള്ള കഥാകാലക്ഷേപം ചെയ്യലെന്നും ശബ്ദതാരാവലി ഇതിനർത്ഥം നൽകുന്നു.

തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രചാരമുള്ള വിൽപ്പാട്ട് എന്ന കഥാ ഗാനത്തിന്റെ ഭാഷയെക്കുറിച്ച് ഉള്ളൂർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് അത് ആ പ്രദേശത്തെ തമിഴരുടെ സംഭാഷണഭാഷയായ പ്രാകൃതത്തമിഴിലാണെന്നാണ്. മലയാളമല്ലെന്ന് മലയാളികളും നല്ല തമിഴല്ലെന്ന് തമിഴരും പുച്ഛിച്ച് നിർത്തുന്ന സ്വഭാവമുള്ള പാട്ടുകളാണ് ഇതെന്നും ഉള്ളൂർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു (പരമേശ്വരയ്യർ എസ്. ഉള്ളൂർ:1990) എന്നാൽ വാമൊഴി പാരമ്പര്യത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട കഥകളെ വിൽപ്പാട്ടുകൾക്കുവേണ്ടി ഗാനങ്ങളായി രേഖപ്പെടുത്തിയവർ കാലാകാലങ്ങളിൽ ഇവയെ നവീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മലയാളവും തമിഴും കലർന്ന് രൂപപ്പെട്ട ഉടയ ഭാഷ (മലയാം തമിഴ്)യാണ് ഈ പ്രദേശത്തെ ഭാഷയെന്ന് [illegible] ഷിജുവും (നാഞ്ചിനാടിന്റെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രം: 20[illegible]) അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. തെക്കൻ തിരുവിതാം കൂറെന്ന സാംസ്കാരിക ഭൂപ്രദേശത്തിന്റെ സാമൂഹികജീവിതവും വിശ്വാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിൽപ്പാട്ട് എന്ന കലാരൂപം ഭൂത-വർത്തമാന കാലങ്ങളിൽ കാലാനുസൃതമായ ഭേദഗതികളോടെ നിലനിന്നു പോരുന്നതിനാൽ ഇതിനെ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തനത് പൈതൃകം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാം.

'[illegible] വിൽ കുടത്തിൻ മീതെ വച്ച്
കുട്ടികളൊരുമിച്ചുടൻ ഞാണിലേറ്റി
ഓടും വിട്ടോലും ഇരു കരത്താൽ
കുടത്തിൽ പിടിയുംകോം വാട്ടമന്നാ
വാട്ടമണുകാമൽ ഇരുവർകൂടി
തൊട്ടുവണങ്ങിയെ ഗുരുവേയെന്റു
തുടങ്ങിപ്പാടിനാരിക്കളരിയിലെ' (പുതുവാതപ്പാട്ട്

[illegible] പുതുവാതപ്പാട്ടിൽ വിൽപ്പാട്ടിന്റെ അവതരണരീ [illegible] ന്നുണ്ട്.

തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സ്പർശ്യേതര പൈ വിൽപ്പാട്ടുകളിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഖുവോട്ടുമല്ലൻ കഥ മ [illegible] ളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാകുന്നത് അതിൻറെ അടിസ്ഥ [illegible] ത്തിലാണ്. കാർഷിക ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാ [illegible] മേയം. കഥാഖ്യാനഗാനമായി രൂപപ്പെട്ട് വിൽപ്പാ [illegible] ന്ന ഈ തെക്കൻ പാട്ടിലൂടെ വെളിവാകുന്ന [illegible] പൈതൃകങ്ങളെ സ്പർശ്യം, സ്പർശ്യേതരം എന് [illegible] തിരിക്കാം. അവയിൽ സ്പർശ്യപൈതൃകത് [illegible] ത് ഭൂപ്രകൃതിയാണ്. സ്പർശ്യേതരപൈതൃകര [illegible] വിശ്വാസങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ, മൂല്യങ്ങൾ, ജീവ [illegible] നാടോടി വഴക്കങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്

ഇതിവൃത്തം

കാർഷികവൃത്തിചെയ്ത് ജീവിക്കുന്ന ഒലിവ [illegible] ച്ചേരിയിലെയും രണ്ട് കുറുപ്പന്മാർ വാ [illegible] കാതെ കൃഷിചെയ്യാൻ അമ്മാവന്മാർ അ [illegible] തരിശായി കിടക്കുന്ന ഒരു കൃഷിഭൂ [illegible] ശ്രമിക്കുന്നു. വിവരമറിഞ്ഞ് വാഴപ്പള്ളിയ് [illegible] പ്പള്ളിലമ്മാവനും മാത്തിപിള്ളയേയും [illegible] യും വിട്ട് വാരംകടവും പാട്ടക്കാണവും [illegible] ഇത് രക്തച്ചൊരിച്ചിലിനിടയാക്കി. [illegible] കൾ പരാജിതരായി. കുറുപ്പൻമാർ തിരി [illegible] ചെയ്ത് ജീവിക്കാൻ സമ്മതിക്കാത്ത [illegible] ചെയ്യാൻ ദേവതകളെ കൊണ്ടുവര [illegible] വാങ്ങാനെന്ന് അമ്മയോട് നുണപറ

തയെ വാങ്ങാൻ പുറപ്പെടുന്നു. ഒടുവിൽ ചേരിക്കണിയൻ പറയനിൽ നിന്ന് ദേവതയെവാങ്ങി തിരിച്ചുപോകുന്നു. എന്നാൽ മൂവോട്ടുമല്ലൻ ഉൾപ്പെടെ നാൽപ്പത്തൊൻപത് ദേവതമാർ അവരോടൊപ്പം പുറപ്പെട്ടു പോരുന്നു. പിന്നീട് കുഞ്ചുമാതൻ വേലന്റെ സഹായത്തോടെ ദേവതയെ കുടിയിരുത്തുന്നു. തങ്ങളുടെ ദേവതയുടെ ആച്ചരിയവും അനുക്കരങ്ങളും കാണാൻ അവർ

കൊട്ടുമാലപ്പട വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നു. അവിടെ പിള്ളമാരേയും അമ്മാവന്മാരേയും കൊന്ന ശേഷം ദേവതമാർ ശിവലോകത്തെത്തി വരങ്ങൾനേടി.തിരികെ വരും വഴി കണ്ടുമുട്ടിയ 'കുമരിവാഴും പകവതിയെ' നമസ്കരിച്ച് ആകാശത്ത് തേരിലേറി സഞ്ചരിക്കവെ ശുചീന്ദ്രത്തെത്തി; അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തി 'വീട്ടോടെ മാനുഴരെയും തൊഴുത്തോടെ മാടിനെയും' കൊന്ന് നാടുമുഴുവൻമുടിച്ച് ഉമ്മവും മുള്ളും പിടിപ്പിച്ച് കാക്കയേയും കഴുകനേയും വാഴിച്ച് വഴിനീളേ നാശം വിതച്ച് തങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്ന കുറുപ്പൻമാരേയും വീട്ടുകാരെയും കൊന്നു. ഇതാണ് മൂവോട്ടുമല്ലൻ കഥയുടെ ഇതിവൃത്തം.

പൂർണ്ണമായി ലഭിക്കാത്ത ഈ കൃതിയിൽ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറെന്ന സാംസ്കാരിക ഭൂപ്രദേശവും അവിടുത്തെ പലതരത്തിലുള്ള പൈതൃകങ്ങളും പ്രതിഫലിക്കുന്നു. ഒരു പ്രധാന പൈതൃകമായി പ്രകൃതി ഇതിൽ പ്രതിപാദിതമാകുന്നു. കഥാരംഭം തന്നെ പ്രകൃതിയെ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടാണ്. ചീർമയുള്ള (ശ്രീ കീർത്തി) കിഴക്കു, നാട് പടിഞ്ഞാറ് വൈയ്യകം (ഭൂമി) വടക്ക് മലകൾ, തെക്ക് കടൽ എന്നീ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ കിഴക്ക് ദേവതകളും പടിഞ്ഞാറ് നാട്ടിൽ കഥയ്ക്ക് ആസ്പദമായ സംഭവം നടക്കുന്ന വേളിനല്ല രാച്ചിയവും അവിടെ വാഴപ്പള്ളി വരിക്കപ്പള്ളി മടവും അമ്മാവന്മാരും കുറുപ്പന്മാർ മുതലായ കഥാപാത്രങ്ങളും വസിക്കുന്നു.

പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് കിഴക്കോട്ട് ദേവതകളെ തേടിയുള്ള യാത്രയിലും തിരിച്ചും ആയി പൊറ്റൈ, മൊട്ടമൂട്, തർമ്മക്കിണർ, യക്ഷിയമ്മൻ കോവിൽ, കൊരണംകോട്, തൊഴുവൻകോട്, വേലിക്കോണം, പെരിമുടിച്ചിൽ, കൊടിഞ്ചമൂല, ചാട്ടുമുക്ക്. പള്ളിഊര്, കോട്ടക്കൽ എന്നിങ്ങനെ നിരവധി സ്ഥലങ്ങൾ പരാമൃഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. ഈ പ്രദേശങ്ങളിലെ പ്രധാന ദേവതകളോ കുളങ്ങകളോ ആറുകളോ തോടുകളോ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

തെക്കൻ പാട്ടുകൾ രൂപംകൊണ്ടകാലത്തെ ഭൂപ്രകൃതി, കൃഷി ഇവയെക്കുറിച്ച് ഒരു ധാരണ ഇതിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നു.

'കടൽ വഴിക്കോ പോയാലോ
കടൽ വാട വീചിടുമേ
നാടു വഴിക്കോ പോയാലല്ലോ
നാട്ടുക്കല്ല് ഈടുംചെയ്യും ഇ
ടനാട്ടിലെ ഇടത്തി ആലോ
നമുക്കുമിപ്പൊ പോകാമേ' (പുറം 58)
മലമ്പ്രദേശത്തെ കുറിച്ചും

'ചുമ്മാ കൊക്കിരുന്നു ചിറവുണക്കും കൊമരിവെൻതെൻ
മല കഴിഞ്ഞെ
പാമ്പിരിന്നു പടഞ്ചുഴറ്റും പാരവെമ്പഥിന്തിരൻ മലകടന്നു
എറുമ്പിരിന്നു എണ്ണതെടും എണ്ണിറുഞ്ചി മലകടന്നെ
പത്തുമൻതിതൊന്നിച്ചാടും പാതിരി മലയും പിറകെ വിട്ടെ'

എന്ന വരികൾ കഥയുടെ സമ്പാദകയായ പ്രൊഫ. ജെ. പത്മകുമാരി തന്റെ പഠനത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രസിദ്ധീകൃത പാഠത്തിൽ ഈ വരികളില്ല.

എന്നിരുന്നാലും,

'ആലി വീടും അതുകഴിഞ്ഞേ
കുന്നിവീടും പിറകെ വിട്ടേ
തേവിയൻ തിട്ട വിട്ടേ
ചെന്തെങ്ങിൻ മൂടുവിട്ടേ
കുറ്റിപ്പൂവണമൂടും വിട്ടേ
കൂക്കാം പാറയതും കഴിഞ്ഞേ
വളഞ്ചമല മൂടുവിട്ടേ
പുളിമൂടും താൻ കടന്നേ
നെല്ലിക്കാമലയും തനിലെ
ചെന്നു കരവഴി ഏറുതാരാം'

എന്ന മറ്റൊരു പാഠം കാണാം. പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് ഒരു പാഠം മാത്രമായി ഉപയോഗിച്ചതാകാം ഇതിന് കാരണം. എന്നിരുന്നാലും മലനാടും ഇടനാടും തീരപ്രദേശവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭൂപ്രകൃതി നമുക്കിവിടെ ദർശിക്കാം. മാത്രമല്ല മുൾക്കാടും തരിശും നിറഞ്ഞ ചില ഭൂഭാഗ

ങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തെ ചില വിശ്വാസങ്ങളുമായും കഥാതന്തുവുമായും ചേർത്തു വച്ചിട്ടുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. കുറുപ്പന്മാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിന് പുറത്തുകടന്ന ദേവതമാർ കുമരിവാഴും 'പഗവതി'യെ നമസ്ക്കരിച്ച് ശുചീന്ദ്രത്തെത്തി ജനങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കിയശേഷം അവിടെ ഉമ്മവും മുള്ളും പടർത്തി കാക്കയും കഴുകനും ഉള്ള ഇടമാക്കിയെന്നത്രേ വിശ്വാസം. ഈ കൃതിയിൽ പരാമൃഷ്ടമാകുന്ന ഇടനാട്ടിൽ തെങ്ങുകൃഷി, നിലം കൃഷി തുടങ്ങിയവയും മലനാട്ടിൽ മഞ്ഞൾ, ഇഞ്ചി ഇവയുടെ കൃഷിയും ഉണ്ടെന്ന് കാണാം. കൃഷിക്കാരായ കുറുപ്പന്മാരും കൃഷിഭൂമി കൊടുക്കുന്ന അമ്മാവന്മാരും ഇതിൽ നായക പ്രതിനായക സ്ഥാനത്തുണ്ട്. ഭൂമിയുടെ അധീശത്വമുള്ള വരും കൃഷിചെയ്യിക്കുന്നവരും കൃഷിപ്പണിക്കാരും വെവ്വേറെ ഉണ്ടെന്നു കാണാം. കൃഷിക്ക് അനുയോജ്യമായ ഭൂപ്രകൃതിയാൽ അനുഗ്രഹീതമായ പ്രദേശത്ത് വിവിധതരം വിശ്വാസങ്ങളിലും ആചാരങ്ങളിലും ബദ്ധമായ ഒരു ജനതയാണ് ഈ കൃതിയിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുക. കൃഷി മുഖ്യ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായിരിക്കേ അതിനു തടസ്സം നേരിട്ടാൽ ഒന്നുകിൽ അതിനെ കായികമായോ അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസപരമായോ നേരിടണം. അളമുട്ടിയാൽ കടിക്കാത്ത പാമ്പുണ്ടോ?

'ഒളിച്ചുനിന്നൊളിയമ്പെയ്താൽ
മേലും മേലും പഴികളൊണ്ടേ
ഉള്ളോടുമാനം അറിയാതെ
തേവത വിട്ടെ ഒഴിക്ക വേണം'.

അങ്ങനെ ദേവത വിട്ട് ഒഴിക്കുന്നതിന് ന്യായമുണ്ട്.

'മഞ്ചളിഞ്ചി കളവു പോയാൽ
തേവതവിട്ടും ചോതിക്കാമേ
വാഴക്കുല കളവു പോയാൽ
തേവത വിട്ടും ചോതിക്കാമേ
ഇടഴ നാരങ്ങാ കളവു പോയാൽ
തേവത വീണ്ടും ചോതിക്കാമേ' ഇല്ലാക്കടവും തീരാക്കടവും

കൊണ്ട് സൈ്വരം കെടന്നുവരും ജീവിതോപാധിയായ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് തടയപ്പെടുന്നവരും കൃഷി ചെയ്തുണ്ടാക്കുന്ന വിളകൾ കൊള്ള ചെയ്യപ്പെടുന്ന വരും പഴിയില്ലാതെ പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വഴി ആശ്ചര്യമുള്ള ദേവതകളത്രെ.

പല തൊഴിൽ-ജാതിശ്രേണിയിൽ ഉള്ള ജനങ്ങളെ ഈ കാവ്യത്തിൽ കാണാം. കുറുപ്പന്മാരുടെ ഭൂവുടമകളായ അമ്മാവന്മാർ, വാരം പാട്ടം കൃഷിക്കാരായ കുറുപ്പന്മാർ, അമ്മാവന്മാരുടെ കണക്കും കാര്യവും നോക്കുന്ന പിള്ളമാർ, ഉഴവുകാരായ നായന്മാർ, മാടിനെക്കൊല്ലുന്ന ദേവതയുടെ ഉടയോനായ ചേരിക്കണിയൻ പറയൻ, കൃഷിമുതലിന്റെ ചോരണം ചോദ്യംചെയ്ത് പകവീട്ടുന്ന ദേവതയുള്ള ചടയൻ, കണിയൻ പറയൻ, മന്ത്രവാദം, വാതയൊഴിപ്പിക്കൽ ഇവ തൊഴിലാക്കിയ വേലൻ, അതിചയപ്പെട്ട ദേവതയുള്ള മണ്ണാൻ, നേരംനോക്കുകയും ഫലം പറയുകയും ചെയ്യുന്ന കണിയാൻ, കള്ള് വിൽക്കുന്ന ഈഴത്തി ഇങ്ങനെ ആ നിര നീളുന്നു. ഭൂവുടമ, കാര്യസ്ഥൻ, കൃഷിക്കാരൻ, കൃഷിപ്പണിക്കാർ, കൃഷിക്കും മറ്റും നല്ല നാള് നോക്കുന്ന കണിയാൻ തുടങ്ങിയവർക്കെല്ലാം സ്വന്തമായി ദൈവപ്പുര /ഇലങ്കം ഉണ്ട്. അവിടെ ഏത് പ്രവർത്തിക്കുമുമ്പും കുളിയും കുറി വരയും പ്രാർത്ഥനയും ഉണ്ട്. കൃഷിക്കും മറ്റും നല്ല നേരവും നാള് നോക്കലും നല്ല ദിക്ക് നോക്കലും പ്രവൃത്തി ഉടമസ്ഥൻ തന്നെ തുടങ്ങിയവയ്ക്കലും ഉണ്ട്. ഇതിന്റെ മറ്റൊരു വശമത്രേ പ്രതികാരം ചെയ്യാനുള്ള ദേവതകൾ. അവർക്ക് പ്രത്യേക അവകാശികൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ വിധിപ്രകാരം പ്രസാദിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇവർ വിനാശകാരികളാകും. ഇത്തരത്തിലുള്ള പല വാതകളോടൊപ്പം വരുന്ന ഗ്രാമദേവതയാണ് മൂവോട്ടുമല്ലൻ. മല്ലൻ എന്ന പദം ഗ്രാമദേവതാസൂചകമാണ്. തങ്ങൾ വിനാശകാരികളാണെന്ന് മൂവോട്ടുമല്ലൻ സ്വപ്നത്തിൽ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നുണ്ട്.

'മൂവോട്ടുമല്ലൻ ചെന്നേ
തലയിക്കുമാട്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ടു
തെരിചനത്തിൽ പറയുതാരാം
ഞങ്ങൾ കൂടിപ്പോരുവോമേ
ഏനോ എന്തെൻ പിള്ളർകളേ-
പ്പടപ്പവലിച്ചങ്കുതുക്കുവിരേ
മണ്ണുവാരി എറിയും ഞാങ്ങളേ
പെരുംകാക്കത്തിരിഞ്ഞപോലെ
കൂടുവിട്ടുവരുവും ഞാങ്ങളേ
കാളികരുംപുനപോലെ
കന്നം പിന്നം ചാടും ഞാങ്ങളേ
പെരുംകാക്ക തിരളും പോലെ

കൂട്ടമിട്ടുവരുവും ഞാങ്ങളേ
ഏനോ എന്റെ പിള്ളർകളേ
മുകം തിരിഞ്ഞു നോക്കരുതെ

....

മാറ്റാനേ ഒഴിക്കും ഞങ്ങളേ
ഏനോ എന്റെൻ പിള്ളേർകളേ
മാറ്റാനേ ഒഴിച്ചലെല്ലോ
മാറി നെഞ്ചിൽ പായുംഞാങ്ങളേ
മാറിനേരെ വരും മുൻപെ
ചരതിച്ചു നിന്നു കൊൾവിൻ.'

എന്നിട്ടും പ്രതികാരത്തിനു മുന്നിൽ സ്വന്തം നാശം അവർ തൃണവൽഗണിക്കുന്നു. ദേവതമാരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിനും മറ്റുമുള്ള പൂജാവിധികളും ഇതിൽ ധാരാളമായി കാണാം. ആട്, മാട് ഇവയുടെ കുരുതിയും പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ചാന്ത്, ചന്ദനം പച്ചരി, തൂശനില, തെറ്റിപ്പൂ കമുകിൻപൂ, മലർ, ഇളനീർ ഇങ്ങനെ പൂജാസാമഗ്രികൾ പലതും ഇന്നും പൂജയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നവ തന്നെ. ദേവതകൾക്ക് വെറ്റില പാക്ക് വെക്കുന്നതും നേർച്ച നേരുന്നതും പൊങ്കലും മറ്റും സമർപ്പിക്കുന്നതും കാർഷികവൃത്തിയുടെ തുടർച്ചകൾ തന്നെയാണല്ലോ.

കുടുംബം എന്ന സാമൂഹ്യസ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ച സൂചനകൾ ഇതിൽ കാണാം. മരുമക്കത്തായമെങ്കിലും അമ്മാവൻമാർ അനന്തിരവൻമാരെ കടക്കെണിയിൽപെടുത്തി പുഞ്ചഭൂമി നിഷേധിക്കുന്നു. കുറുപ്പന്മാരുടെ കുടുംബത്തിലെ നായിക അമ്മയാണ്. ധനത്തിന്റെ സൂക്ഷിപ്പും വിനിമയവും അമ്മ വഴിക്ക് തന്നെ.

'കല്ലറയിൽ പണവുമില്ലാ
കഴഞ്ചിയത്തിൽ നെല്ലുമില്ലാ
ഉടുപ്പാനോ മുണ്ടുമില്ലാ
ഉമ്മനോ നെല്ലുമില്ലാ'

എന്ന മക്കളുടെ വാക്കുകേട്ട് അമ്മ-

'കല്ലറയിൽ പണവും ഉണ്ടേ
കഴഞ്ചിയത്തിൽ നെല്ലും ഉണ്ടേ
വേലികൊണ്ടതേലായില്ലേ
വെളിനല്ലൂരു രാച്ചിയത്തില്ലേ

പന്തിരണ്ടു മരയ്ക്കാൽ നിലങ്കളുണ്ടേ
പഴന്തരിച്ചികിടപ്പതൊണ്ടേ
നിങ്ങൾ പോയി ഫിരിഴി ചെയ് വിൻ
ചെലവിന്നുപണം തരാമേ
വിത്തിന്ന് നെല്ലുതരാം'

എന്നിങ്ങനെ കയ്യിലെ വിത്തും സ്ഥലവും അവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ദേവതയെ തേടിയുള്ള പോക്കിലും 'പെണ്ണുമ്പിള്ള സന്തതി'യെ കാടുകേറ്റാതെയും 'പുലയടിമ പറയടിമകളെ അടിച്ചു കയറ്റിക്കളനാതെനു' 'ആടുമാടു കന്നുകാലികളെ കളയാതെ'യും സൂക്ഷിക്കാൻ മക്കൾ അമ്മയെയാണ് ഏൽപ്പിക്കുന്നത്. പിന്നീട് വിടുതിയ്ക്ക് താമസിക്കുമ്പോൾ അവിടെയും മണത്തല വീട്ടിലെ മുത്തമ്മയാണ് അവരെ സ്വീകരിക്കുന്നത്. കാളയെ വാങ്ങാൻ പോയ മക്കൾ ദേവതയെ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ വല്ലാത്ത ദേവതയെ കൊണ്ടുവന്നാൽ സന്തതിയും തറവാടും മുടിഞ്ഞുപോകും എന്ന് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നതും അമ്മതന്നെ. എന്നാൽ, പെറ്റമ്മയോ അമ്മയോ മണററത്തല വീട്ടിലെ അമ്മയോ കുറുപ്പന്മാരുടെ പെണ്ണുമ്പിള്ളമാരോ സ്ഥാനം കൊണ്ടോ ബന്ധം കൊണ്ടോ അല്ലാതെ പേരുകൊണ്ട് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ, ജാതി ശ്രേണിയുടെ താഴത്ത് നിൽക്കുന്ന ഈഴവർ, പറയർ മുതലായവരുടെ സ്ത്രീകൾക്ക് പേരുണ്ട്. കള്ള് വിൽക്കുന്ന ഈഴത്തി ചക്കിയും ദേവതയുടെ ആശ്ചര്യം വെളിപ്പെടുത്താൻ ബലികഴിക്കപ്പെട്ട് വാതമായി മാറിയ പറയ സ്ത്രീ കണ്ടയുമാണ്. തൊഴിൽ ചെയ്തു ജീവിക്കാനും സ്വന്തം പേരിൽ അറിയപ്പെടാനും ഉന്നതകുലജാതകളെക്കാൾ ഇവർക്ക് കഴിയുന്നുണ്ട്.

പണം, അച്ച് പണം, മുക്കഴഞ്ച് പൊന്ന് എന്നിങ്ങനെ ധന സംബന്ധമായ സൂചനകളും പാട്ട മരയിക്കാൽ, പാട്ട ഇടങ്ങഴി, മുന്നൂറ കോട്ട നെല്ല് തുടങ്ങിയ അളവു സൂചനകളും പ്രതിഫലത്തിന്റെ സൂചനകളും ഇതിൽ കാണാം. ഇതിലെ അളവ് സൂചനകളും മറ്റും പ്രാദേശിക കാർഷിക സമൂഹത്തിൽ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നവയാണ്.

അമ്മയും പ്രതികാരത്തിനായി കൊണ്ടുവരുന്ന ദേവതകൾ പോലും തങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുത്തിട്ടും പാഠം പഠിക്കാത്ത കുറുപ്പന്മാർ അവരുടെ ജീവിതം വിലയായി

കൊടുക്കുമ്പോൾ നാടൻപാട്ടുകളുടെ ഗുണപാഠസ്വഭാവം ഈ പാട്ടിന് കൈവരുന്നു. കുമരി മുതൽ കിഴക്കോട്ടുള്ള തീരവും ഇടനാടും മലയും കലർന്ന ഭൂവിഭാഗമാണ് കഥയുടെ തട്ടകം. ഒരു പ്രകൃതിദത്തപൈതൃകം എന്ന നിലയിൽ ഈ ഭൂവിഭാഗം കാലാനുസൃതമായ മാറ്റങ്ങളോടെ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. മുൾക്കാടുകൾ നിറഞ്ഞ തരിശുപ്രദേശങ്ങൾ ഇന്നും തമിഴ്നാട് ടങ്ങളിൽ നമുക്ക് കാണാം. ആ ഭൂപ്രകൃതിയെ [illegible] സംഭവങ്ങളോട് ചേർത്തുവച്ച് ചില വിശ്വാസങ്ങൾകൊണ്ട് ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ പ്രദേശത്തും കാണുന്ന ഇത്തരം നാട്ടുമൊഴിവഴക്കങ്ങൾ സ്പർശ്യേതരപൈതൃകം എന്ന നിലയിൽ വിൽപാട്ടിലൂടെ ശാശ്വതമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിദത്തമായ പൈതൃകമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന കുമരി മുതൽ തിരുവനന്തപുരം വരെയുള്ള പ്രദേശം സ്പർശ്യ പൈതൃകവും അവിടുത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഭാഷ, തൊഴിൽ, ആചാരങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, വിശ്വാസം, മൂല്യബോധം, കല തുടങ്ങിയവ സ്പർശ്യേതര പൈതൃകമായും സംസ്കാരത്തിന്റെ വിവിധ ഘടകങ്ങളാൽ കണ്ണിചേർക്കപ്പെട്ട തെക്കൻ

തിരുവിതാംകൂർ ഒരു സാംസ്കാരിക ഭൂപ്രദേശമായും പ്രത്യേക സാംസ്കാരികസ്വത്വം പ്രകടമാക്കുന്ന ജനതയുടെ അധിവാസസ്ഥാനമായും നിലകൊള്ളുന്നു. വിൽപ്പാട്ടുപോലുള്ള കലാപ്രകടനങ്ങൾ, വാതപ്പാട്ട് പോലുള്ള നാടോടി ഗാനങ്ങൾ, യക്ഷിക്കഥകൾ, കാർഷികവിശ്വാസങ്ങൾ പൊങ്കൽ പോലുള്ള ആഘോഷങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അതിർത്തി ഭേദിച്ച് സംസ്കാരപൈതൃകങ്ങളെ ഒരുപോലെ പങ്കിടുന്ന ഒരു ജനത ഇന്നും ഈ പ്രദേശത്ത് കാണാം. അവരുടെ സംസ്കാര പൈതൃകത്തിന്റെ വേരുകളിൽ ചിലത് മൂവോട്ട് മല്ലൻ കഥയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മൂവോട്ടുമല്ലൻ കഥ തമിഴ്-മലയാളങ്ങളുടെ പൊതുപൈതൃകമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

ആധാരസൂചി

1. ഗംഗാധരൻ നായർ തിക്കുറിശ്ശി. *ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോര് ഒരു പഠനം*. തിരുവനന്തപുരം: സാഹിത്യ കൈരളി, 1988.
2. പത്മകുമാരി. ജെ. *മുവോട്ടുമല്ലൻ കഥ*. തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 1990.
3. പരമേശ്വരയ്യർ, ഉള്ളൂർ എസ്. 1990: *കേരള സാഹിത്യ ചരിത്രം*. തിരുവനന്തപുരം: കേരള സർവകലാശാല, 1990.
4. ഷിജു കെ: 2018: നാഞ്ചിനാടിന്റെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രം. തിരുവനന്തപുരം: കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2018.
5. ശശി, കെ. വി. (എഡി.), *പൈതൃകവിമർശം*, തിരൂർ: തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ മലയാള സർവകലാശാല, 2019.